

आरोप्यमाणस्यारोपविषयात्मतया परिणमनात्परिणामः ।

यथा—

‘सितेनोपायनं दूरादागतस्य कृतं मम ।

स्तनोपपीडमाश्लेषः कृ(त)तो द्यूते पणस्तया ॥’

अन्यत्रोपायनपणौ वसनाभरणादिभावेनोपयुज्येते । अत्र तु नाय-
कसंभावनद्यूतयोः स्मिताश्लेषरूपतया । प्रथमार्धे वैयधिकरण्येन प्रयोगः,
द्वितीये सामानाधिकरण्येन । रूपके ‘मुखचन्द्रं पश्यामि’ इत्यादा-
वारोप्यमाणचन्द्रादेरुपरज्जकतामात्रम्, न तु प्रकृते दर्शनादावुपयोगः ।
इह तूपायनादेर्विषयेण तादात्म्यं प्रकृते च नायकसंभावनादावुपयोगः ।

संज्ञावीजमाह—आरोप्यमाणस्येति । परिणमनात् परिणतबुद्धिविषयीकरणात् ।
बुद्धेः परिणामश्चानाहार्यत्वे सति धाराबाहिकत्वम् । रूपके ह्याहार्य एव सकृदभेदबुद्धिः,
अनन्तरं तादृर्म्यप्रतीतिरेव न त्वभेदबुद्ध्यन्तरम् । इह तु वस्तुनोरेककार्यकारित्वेना-
त्यन्ततिरस्कृतभेदयोरभेदप्रतीतिधारेति भावः । इह प्रायेण भवत्यर्थस्य करोत्यर्थस्य
वा धातोः प्रयोगः । तत्र भवत्यर्थस्य प्रयोगो यथा—‘तिरस्करिण्यो जलदा
भवन्ति’ । अत्र योषिद्वान्नावरणरूपप्रस्तुतप्रयोजनसाधनत्वेन प्रसिद्धे पटविशेषे
आरोप्यमाणे तत्साधनस्य जलदस्य तादात्म्यारोपः । यथा वा—‘मन्दो गन्धवहः
क्षारो वह्निरिन्दुश्च जायते । चर्चा चन्दनपङ्कस्य शङ्खघातः प्रवासिनाम् ॥’ अत्र
देहदाहादिरूपप्रस्तुतप्रयोजनसाधनत्वेन प्रसिद्धे वस्तुनि क्षारादावारोप्यमाणे तत्साध-
नस्य गन्धवहादेर्विषयस्य तादात्म्यारोपः । करोत्यर्थप्रयोगे परिणाममाह—सिते-
नेति । तृतीयात्राभेदे । उपायनं मण्यादि प्रीत्यर्थं वीयमानं द्रव्यम् । स्तनोपपीडं
स्तनानुपपीड्य । तत इत्यत्र कृत इति पाठो न रमणीयः । कथितपदत्वदोषप्रसङ्गात् ।
पराजये एतद्वातव्यमित्यङ्गीकृतं द्रव्यं पणैः । आरोप्यमाणयोः प्रकृतोपयोगित्वेन
प्रसिद्धिं विषयतादात्म्यारोपं चोपपादयति—अन्यत्रेति । संभावनान्तरद्यूतान्तरयो-
रित्यर्थः । उपयुज्येते हेतू भवतः । अत्र त्विति । प्रस्तुतयोस्त्वित्यर्थः । स्मिताश्लेष-
रूपतया स्मिताश्लेषतादात्म्येन उपयुज्येते इत्यन्वयः । उपयोगित्वेन प्रतीयेते इति
तदर्थः । रूपकादस्य भेदमुपपादयति—रूपके इति । उपरज्जकत्वमात्रमुपलक्षण-
त्वमेव । यथा ‘आह्लादकं चन्द्रं पश्यामि’ इत्यादावाह्लादकत्वस्य दर्शनानुपयोगित्वे-
नोपलक्षणत्वं तथेहापीति भावः । न त्विति । चन्द्रस्य दर्शनयोग्यत्वेऽपि यथाह्लादा-
दिसाधनत्वेन प्रसिद्धिर्न तथा दर्शनसाधनत्वेनेति भावः । प्रकृते चेति । चकार-
स्योपयोगश्चेत्यन्वयः । ननु ‘मुखचन्द्रः प्रकाशते’ इत्यादौ चन्द्रादेरारोप्यमाणस्य
प्रकाशसाधनत्वेन प्रसिद्धिरस्तीति परिणामप्रसङ्ग इत्यत आह—अत एवेति । परि-

१. ‘मात्यादि’ पुस्तकान्तरे. २. ‘आश्लेषरूपतयेति प्रयुज्यत इत्यन्वयः’ इति पुस्तकान्तरेऽधिकम्.
साहि० ४५